درین منزل سرای آرزوی
کجا ثمر بود کای عمر روی

بعمرت گر چه عمری بگذراند
ندانی تا در آن تا در نماند

عجب غافل نهاد پیش آدمی زاد
درین دیر دو در پیش و پس باز